

Aportacions al Document de la Conferència Política d'Antonio Molina, afiliat de l'assemblea de Santa Coloma de Gramenet

La construcció de Catalunya en Comú em sembla que té molt a veure amb una certa idea de posar els peus a terra després d'uns temps en que s'ha parlat massa d'aspectes teòrics sense treballar al carrer com un sol cos. Les darreres eleccions autonòmiques ens han posat en front d'un escenari en què hem de tenir clar que sense visibilitat i treball al carrer, les nostres eines per defensar a les classes populars es queden en un desig teòric sense plasmació real.

Des de Santa Coloma de Gramenet som conscients que ens trobem en un dels escenaris pitjors de tota Catalunya. L'ascens i la feina constant de Ciudadanos entre el teixit associatiu de la ciutat; la pervivència d'un PSC que domina la vida institucional i que no sembla que es vegi erosionat; la capacitat organitzativa de l'esquerra independentista que els hi dona molta cohesió; són factors que ens empenyen a treballar ja com a 'comuns' sense temps d'espera donat que les eleccions municipals són a tocar i necessitem ja treball conjunt. És per això que algunes persones militants d'EUiA a la localitat hem estat les dinamitzadores d'aquest espai 'comú', per que no volem perdre mes temps.

Com a militant d'EUiA m'agradaria assenyalar que el document em sembla una exposició d'idees a l'espera d'un model sobre el que debat definitivament. Sembla com si no volguéssim decantar-nos o fer una proposta concreta, no sé si per respectar els processos de decisió dels inscrits o perquè nosaltres mateixos som un exemple de funcionament d'una organització que finalment no ha aconseguit superar les batalles entre les formacions que integren EUiA.

Voler construir una nova organització sense tenir en compte les preexistents i com aquestes poden influir en tots aquests processos em sembla que és un tema que s'hauria d'abordar. Construir teòricament Catalunya en Comú, ignorant que en els processos d'elecció d'òrgans interns i llistes electorals pot tornar a jugar un factor decisiu el joc de negociacions entre els actors que hi concorren, potser ens farà fer un document preciós que al final quedarà en res. S'hauria de tractar quin paper han de tenir aquestes organitzacions prèvies, aprendre dels seus errors i no repetir ni deixar que condicionin les decisions finals.

Que Catalunya en Comú a nivell municipal tingui realment vocació d'integrar a persones allunyades dels espais tradicionals polítics tindrà molt a veure amb el fet que no es visibilitzi com un espai de coalició electoral en què les persones 'noves' són mers objectes decoratius front les militants 'de partits de tota la vida' que saben com es juga a aquest joc. Si volem un espai amable, acollidor, integrador per a persones sense formació política però amb ganes d'ajudar, s'ha de donar un pas enrere per part de qui ha estat anys i anys militant i no ha sabut fer aquest moviment integrador, enredats en baralles internes interminables i desagradables. Baralles que he pagat i que continuarem pagant.

Personalment crec que dels diversos models aportats pel debat, com que sóc militant d'EUiA, sense altres militàncies, em sentiria més còmode amb un sistema organitzatiu el més obert possible, on no hi hagi una 'direcció' clara, ni tan sols una coordinació local personalitzada. Les organitzacions a nivell local han de treballar ara en un procés de 'coneixement' i treball en comú molt important, perquè s'agafin dinàmiques i la màquina comenci a rodar. Discutir

sobre qui mana, pot fer endarrerir aquest procés. Prefereixo models que parlin de decisions col·lectives, assembleàries i ara mateix el més amples possibles. Tot i que és necessari el treball en àmbits, no crec que siguem tants com per dividir-nos en grups i més grups, composts pels mateixos sempre, perquè no tenim més material humà que el que sempre participa. Prefereixo no posar una cara visible, per posar moltes cares, que treballen plegades i se senten part d'un projecte unitari. I integrador, on tothom és benvingut.

De fet, és aquesta la meva aportació al document, que ja heu vist que no és massa teòrica i aportar, aportar, no aporta gaire, i que gira molt en torn a la preocupació a que la guerra entre organitzacions no acabi fent impracticable el treball comú, com passa en moltes de les nostres assemblees d'EUiA.

Així, que ho deixaria aquí. Una proposta de direccions col·legiades o col·lectives, amb forta preeminència de l'Assemblea. Elecció de llistes per part de inscrits i inscrites sense llistes de consens que al final serveixen per premiar a tothom pel mer fet de ser qui és i no pel que fa. Finançament a partir d'una quota i aportacions puntuals per les campanyes, amb molta importància per les activitats lúdiques que serveixin per unir i recaptar. Vinculació de les organitzacions locals a la vida dels grups municipals, però també de les institucions supramunicipals i estatals. No necessària correspondència entre persones amb responsabilitat orgànica i institucional. Evitar el "yo me ocupo de todo y yo tengo la información y yo lo sé", hem de saber totes de tot. Foment de la cultura comú, és a dir, formació d'esperit de pertinença a un nou espai. Saber reconèixer que tots i totes som activistes, qui fa molt i qui fa poc, i que potser no per estar a totes les reunions i assemblees i activitats estàs sumant. Poc més tinc a dir.

Salut i bon debat!